

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 283/2014

af 11. marts 2014

om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelserne fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Telenet og -tjenester er i stigende grad ensbetydende med internetbaserede infrastrukturer, hvor bredbåndsnet og digitale tjenester er tæt forbundet. Internettet udvikler sig til den dominerende platform til at kommunikere, udbyde tjenester, tilbyde uddannelse, deltage i det sociale og politiske liv, udbred kulturelt indhold og drive forretning. Derfor er det afgørende for den sociale og økonomiske vækst, konkurrenceevnen, den sociale inklusion og det indre marked, at der overalt i Europa er udbredt og sikker højhastighedsinternetadgang og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed.
- (2) Den 17. juni 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 om en digital dagsorden for Europa, som udstikker en kurs for, hvordan det sociale og økonomiske potentiale i infor-

mations- og kommunikationsteknologi kan maksimeres. Hensigten er at stimulere udbud af og efterspørgsel efter konkurrencepræget infrastruktur til højhastighedsinternet og internetbaserede digitale tjenester med henblik på udviklingen mod et egentligt digitalt indre marked, som er afgørende for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽⁴⁾ fastsætter betingelser, metoder og procedurer for at yde finansiel bistand fra Unionen til transeuropæiske net inden for sektoren for transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturer. Da de sektorer, der er omfattet af Connecting Europe-faciliteten (CEF), i mange tilfælde står over for de samme udfordringer og muligheder, er der rige muligheder for at udnytte synergier, herunder ved at kombinere CEF-finansiering med andre finansieringskilder.

- (4) Der findes allerede en lang række grænseoverskridende digitale tjenester for udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i Europa til støtte for EU-politikker. Når der tilvejebringes nye løsninger, er det vigtigt at bygge videre på eksisterende løsninger, der er etableret som led i andre europæiske initiativer, undgå dobbeltarbejde og sikre samordning og tilpasning af tilgange og løsninger mellem de forskellige initiativer og politikker, eksempelvis ISA-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF ⁽⁵⁾, Fiscalisprogrammet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 ⁽⁶⁾ og Horisont 2020 oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽⁷⁾. Det er lige så vigtigt, at løsningerne er i overensstemmelse med gældende internationale og/eller europæiske standarder eller med åbne specifikationer for interoperabilitet, navnlig specifikationer udpeget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.2.2012 (EUT C 143 af 22.5.2012, s. 120) og udtalelse af 16.10.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 211 og EUT C 356 af 5.12.2013, s. 116.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA) (EUT L 260 af 3.10.2009, s. 20).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 25).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

1025/2012⁽¹⁾, og andre relevante specifikationer og retningslinjer, eksempelvis den europæiske interoperabilitetsramme for europæiske offentlige tjenester (EIF).

- (5) Udviklingen af højhastighedsbredbåndet vil nyde godt af europæiske tekniske standarder. Der er behov for EU-forsknings- og udviklingsprogrammer og øget tilsyn med standardiseringsprocedurer, hvis Unionen skal spille en central rolle i telekommunikationsindustrien.
- (6) Omfattende pilotprojekter mellem medlemsstaterne og medfinansieret af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation⁽²⁾ så som PEPPOL, STORK, epSOS, eCODEX og SPOCS, har valideret centrale grænseoverskridende digitale tjenester i det indre marked, som bygger på fælles byggesten, som konsolideres med projektet eSENS. Disse pilotprojekter har allerede nået - eller vil i en nærfremtid nå - en sådan grad af modenhed at de kan udbredes. At en indsats på europæisk plan har en tydelig merværdi, er allerede påvist ved igangværende projekter af fælles interesse, f.eks. inden for kulturarv (Europeana), beskyttelse af børn (Safer Internet) og social sikring (EESSI), mens der er stillet forslag om projekter inden for eksempelvis forbrugerbeskyttelse (ODR).
- (7) Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer bør byggestenene have højere prioritet end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da førstnævnte er en forudsætning for sidstnævnte. Digitaltjenesteinfrastrukturer bør bl.a. skabe europæisk merværdi og opfylde påviste behov. De bør være tilstrækkelig modne, såvel teknisk som driftsmæssigt, til at kunne udbredes, hvilket navnlig bør være bevist ved vellykkede pilotprojekter. De bør bygge på en konkret bæredygtighedsplan for at sikre centrale tjenesteplatformes drift på mellemlang til lang sigt, også efter CEF. Finansiell bistand i henhold til denne forordning bør derfor gradvis udfases, hvis det overhovedet er muligt, og der bør i givet fald mobiliseres finansiering fra andre kilder end CEF.
- (8) Det er vigtigt, at der sikres finansiering af digitaltjenesteinfrastrukturer, der er nødvendige for at opfylde retlige forpligtelser i henhold til EU-retten, og/eller som

udvikler eller tilvejebringer byggesten med en stor potentiel indvirkning på udviklingen af paneuropæiske offentlige tjenester, således at flerstrengede digitaltjenesteinfrastrukturer bliver understøttet, og der med tiden gradvis opbygges et europæisk interoperabilitetsøkosystem. I denne forbindelse forstås der ved retlige forpligtelser specifikke bestemmelser, der enten forudsætter udvikling eller anvendelse af digitaltjenesteinfrastrukturer eller kræver resultater, der kun kan opnås ved hjælp af europæisk digitaltjenesteinfrastrukturer.

- (9) Europeana og et sikrere internet for børn bør som veletablerede digitaltjenesteinfrastrukturer have prioritet til finansiering. Navnlig bør der sikres kontinuitet i EU-finansiering fra andre EU-programmer til CEF i de første år af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 som fastlagt i Rådets forordning (EU, Euratom) nr.1311/2013⁽³⁾ for at sikre en uafbrudt og vellykket levering af tjenester på samme niveau som under den nuværende finansieringsordning. Den 10. maj 2012 understregede Rådet den vitale betydning af at sikre Europeanas langsigtede levedygtighed, herunder med hensyn til forvaltning og finansiering⁽⁴⁾.
- (10) Et sikkert, inklusivt og positivt onlinemiljø for børn og unge bør sikres. Da programmet vedrørende et sikrere internet er en afgørende foranstaltning til beskyttelse og fremme af børns rettigheder i onlinemiljøet, bør det derfor sikres, at programmet kan fortsætte efter 2014. Ved gennemførelsen af denne forordning bør gennemførelsen af den europæiske strategi for et bedre internet for børn på såvel EU-plan som i medlemsstaterne støttes økonomisk, navnlig med hensyn til medlemsstaternes Safer Internet-centre (SIC). SIC's aktiviteter, herunder oplysningsenheder og andre oplysningsaktiviteter, helplines for børn, forældre og pædagoger om, hvordan børn bedst kan benytte internettet, samt hotlines til anmeldelse af indhold på internettet, der vedrører seksuelt misbrug af børn, er et nøgleelement og en forudsætning for strategiens succes.
- (11) En fremtidig EU-retsakt om elektronisk identifikation og sikrede tjenester til elektroniske transaktioner på det indre marked skal fastlægge de detaljerede krav og betingelser for gensidig anerkendelse af nøgleaktører, der i det følgende er benævnt byggestenene i digitaltjenesteinfrastrukturerne. Denne retsakt vil omfatte flere af de vigtigste byggesten, f.eks. elektronisk identifikation og elektronisk signatur som led i de projekter af fælles interesse, der er omhandlet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽⁴⁾ EUT C 169 af 15.6.2012, s. 5.

- (12) Digitaltjenesteinfrastrukturer, som er etableret i overensstemmelse med afgørelse nr.922/2009/EF, vil lette elektronisk interaktion mellem europæiske offentlige myndigheder på tværs af grænserne og mellem sektorer. Dette vil igen åbne mulighed for at tilbyde vigtige tjenester inden for områder som f.eks. elektronisk identifikation og ægthedsbekræftelse og offentlige udbud, sammenkobling af virksomhedsregistre på tværs af grænserne, interoperable elektroniske sundhedstjenester på tværs af grænserne og grænseoverskridende samarbejde om cybersikkerhed, hvilket bidrager til det digitale indre marked. En sådan interaktion mellem myndighederne vil blive opnået gennem oprettelsen og/eller forbedringen af interoperable centrale tjenesteplatforme, der hviler på eksisterende fælles byggesten og/eller tilvejebringer yderligere byggesten, som har afgørende betydning for udviklingen af andre centrale tjenesteplatforme, og dertil knyttede generiske tjenester, der sammenkobler de nationale infrastrukturer og centrale tjenesteplatforme, så der kan leveres grænseoverskridende digitale tjenester.
- (13) Medlemsstaterne bør tilskynde lokale og regionale myndigheder til at involvere sig fuldt ud og effektivt i forvaltningen af digitaltjenesteinfrastrukturer og sikre, at der i projekter af fælles interesse, som vedrører levering af e-forvaltningstjenester på tværs af grænserne, tages hensyn til EIF-henstillingerne.
- (14) Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 6. juli 2011 om bredbånd i Europa: investering i digitalt drevet vækst⁽¹⁾, at bredbåndstjenester er afgørende for EU-industriens konkurrenceevne og i høj grad bidrager til økonomisk vækst, social samhørighed og beskæftigelse af høj kvalitet i Unionen. Investeringer i den mest avancerede og fremtidssikrede teknologi er afgørende, hvis Unionen skal kunne fungere som hjemsted for innovation, viden og tjenester.
- (15) Et europæisk marked med næsten 500 millioner mennesker, der har forbindelse til højhastighedsbredbånd, ville fungere som spydspids for udviklingen af det indre marked og skabe en kritisk masse af brugere, der er enestående på verdensplan, og som giver alle regioner nye muligheder og den enkelte bruger øget værdi og sætter Unionen i stand til at være en videnbaseret økonomi, der er førende på verdensplan. En hurtig udbredelse af højhastighedsbredbåndsnet er afgørende for udviklingen i Unionens produktivitet og for oprettelsen af nye og små virksomheder, der kan være førende i forskellige sektorer, f.eks. sundhedssektoren, fremstillingsindustrien og serviceindustrien.
- (16) Kombinationen af nye muligheder i infrastrukturen og nye, innovative og interoperable tjenester bør sætte en god cirkel i gang ved at stimulere en større efterspørgsel efter højhastighedsbredbånd, som det rent kommercielt vil være tilrådeligt at efterkomme.
- (17) Ifølge den digitale dagsorden for Europa bør alle europæiske borgere senest i 2020 have adgang til internethastigheder på mere end 30 Mbit/s og mindst 50 % af husholdningerne i Europa bør abonnere på internetforbindelser på mindst 100 Mbit/s.
- (18) På grund af den hastige udvikling i de digitale tjenester og applikationer, der kræver stadig hurtigere internetforbindelser, og den hurtige udvikling af den mest avancerede teknologi, som gør det muligt, er det hensigtsmæssigt som led i en evaluering af den digitale dagsorden for Europa at overveje at revidere bredbåndsmålene for 2020 for at sikre, at Unionen har konkurrencedygtige bredbåndshastigheder sammenlignet med andre økonomier i verden.
- (19) En del af bredbåndsprojekterne bør være mere ambitiøse og sigte mod højere hastigheder og dermed fungere som pilotprojekter for en hurtigere konnektivitet og modeller med potentiale for gentagelse.
- (20) I sin beslutning af 12. september 2013 om næste fase af den digitale dagsorden for vækst, mobilitet og beskæftigelse understregede Europa-Parlamentet, at et revideret, fremadrettet mål i den digitale dagsorden for Europa for 2020 er at forbinde alle husstande i Unionen med bredbåndforbindelser, der leverer 100 Mbit/s, og således at 50 % af husstandene abonnerer på 1 Gbit/s eller mere.
- (21) Den private sektor bør have hovedrollen i udbredelsen og moderniseringen af bredbåndsnet med støtte i en konkurrence- og investeringsfremmende lovgivning. Kommer der til at mangle private investeringer, bør medlemsstaterne yde den nødvendige indsats for, at målene i den digitale dagsorden for Europa bliver nået. Offentlig finansiel bistand til bredbånd bør begrænses til programmer eller initiativer, hvor projekterne ikke kan finansieres af den private sektor alene, bekræftet ved en forudgående vurdering, der påviser markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 89.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (22) Finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke unødigt forvride konkurrencen, fortrænge private investeringer eller fjerne private investorers incitamenter til at investere. De skal især overholde bestemmelserne i artikel 101, 102, 106 og 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i givet fald EU-retningslinjerne for statsstøtteregeleternes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet.
- (23) Offentlig finansiering af bredbåndsnet skal udelukkende gå til infrastrukturer, der overholder gældende lovgivning, navnlig konkurrencelovgivningen, og adgangsforspligtelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF⁽¹⁾.
- (24) Da der kun er begrænsede finansielle midler til rådighed under CEF, bør finansiel bistand fokusere på etablering af en finansieringsmekanisme på EU-niveau, som kan tiltrække yderligere investeringer og fremme en multiplikatorvirkning, således at private og øvrige offentlige midler til investeringer bliver anvendt effektivt. Med den tilgang åbnes der mulighed for bidrag fra erhvervsliv og institutioner på et niveau, der langt overstiger finansieringsniveauet ved direkte CEF-støtte.
- (25) På grund af de begrænsede finansielle midler under CEF og for at sikre en passende finansiering af digitaltjenesteinfrastrukturer bør den samlede budgettildeling til bredbånd ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som bør fastlægges ved en forudgående vurdering, der tager hensyn til bl.a. arten af de påtænkte finansielle instrumenter, den potentielle løftestangeffekt for den mindste effektive projektportefølje og markedsforholdene.
- (26) CEF-støtte til udbredelse af bredbånd bør udgøre et supplement til støtte, der ydes under andre EU-programmer og -initiativer, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde), når en forudgående vurdering har påvist markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, og hvis det beslutes af en forvaltningsmyndighed. Finansiell bistand fra CEF til udbredelse af bredbånd bør understøtte medlemsstaternes indsats, både direkte og ved at udgøre et investeringsinstrument for frivillige øremærkede bidrag fra andre kilder, deriblandt ESI-fonde, således at medlemsstaterne kan drage fordel af den viden og de stordriftsfordele, der ligger i EU-forvaltede faciliteter, og de offentlige midler dermed kan blive brugt mere effektivt.
- (27) For at sikre valuta for pengene og i betragtning af de begrænsede ressourcer bør der være CEF-finansiering til rådighed for projekter, der gør brug af den teknologi, der er bedst egnet til det specifikke projekt, kan hjælpe til at tilskynde til innovative forretningsmodeller og frembyder et stort potentiale for reproduktion. Når projekter finansieres gennem frivillige bidrag under CEF som f.eks. ESI-fonde eller gennem nationale eller regionale midler, bør kriterierne for støtteberettigelse være mere fleksible og tage hensyn til den specifikke situation og betingelserne i de områder, som en sådan finansiering skal komme til gode.
- (28) Unionen kan støtte udbredelsen af bredbåndsnet og dermed bidrage til opfyldelse af målene i den digitale dagsorden for Europa i mange forskellige områder. Mindskelsen af den digitale kløft og forøgelsen af e-inddragelse er vigtige mål i den digitale dagsorden for Europa. Alle Unionens aktioner på bredbåndsområdet bør derfor forholde sig til de særlige behov i forstadsområder, landdistrikter samt navnlig tyndt befolkede og mindre udviklede områder, der har brug for at blive udstyret med forbindelser. Dette omfatter udbredelse af bredbåndsnet for at forbinde øer, indlandsområder, bjergområder, afsidesliggende områder og randområder, herunder ø-medlemsstater, med Unionens centrale områder, og/eller aktioner for at gøre forbindelserne mellem sådanne områder og Unionens centrale områder mere pålidelige eller øge deres ydeevne.
- (29) For at fuldende det digitale indre marked bør kompatibiliteten mellem CEF og nationale og regionale bredbåndssaktioner fremmes.
- (30) Formerne for den finansielle bistand bør ved gennemførelsen af denne forordning tilpasses kendetegnene ved de pågældende aktioner. Således bør der for digitaltjenesteinfrastrukturens vedkommende gives højeste prioritet til finansiering af centrale tjenesteplatforme, der ikke kan finansieres ad anden vej, i form af udbud eller i undtagelsestilfælde tilskud, mens finansiel bistand fra CEF til generiske tjenester bør være begrænset. Desuden bør al finansiel bistand fra CEF tilstræbe effektiv udnyttelse af Unionens midler, og derfor bør bredbåndsnet støttes ved hjælp af finansielle instrumenter, der giver en større løftestangeffekt end tilskud.
- (31) Indsatsen under denne forordning bør tilslutte sig at opnå synergier og interoperabilitet mellem de forskellige projekter af fælles interesse, der er anført i bilaget, og med anden infrastruktur, herunder transport- og energiinfrastruktur, der støttes under CEF, relevant forskningsinfrastruktur, der støttes af bl.a. Horisont 2020, og relevant infrastruktur, der støttes af ESI-fonde, samtidig med at dobbeltarbejde og unødige administrative byrder undgås.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7).

- (32) Finansiell bistand til projekter af fælles interesse bør suppleres med horisontale aktioner, herunder teknisk bistand, foranstaltninger til stimulering af efterspørgslen samt samordning, som bør have som mål at maksimere EU-indsatsens virkninger.
- (33) Når Kommissionen afsætter midler til indsatsen inden for bredbåndsnet, bør den tage passende hensyn til resultaterne af evalueringerne af Unionens eksisterende finansielle instrumenter.
- (34) Kommissionen bør bistås af en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for alle medlemsstaterne, og som bør høres om og bidrage til bl.a. overvågningen af denne forordnings gennemførelse, planlægningen, evalueringen og løsningen af gennemførelsesproblemer.
- (35) Ekspertgruppen bør også samarbejde med de enheder, der er involveret i gennemførelsen af denne forordning som f.eks. lokale og regionale myndigheder, internetudbydere, administratorer af offentlige net og fabrikanten af komponenter samt de nationale tilsynsmyndigheder og Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 ⁽¹⁾.
- (36) Forordning (EU) nr. 1316/2013 nedsætter CEF-koordinationsudvalget, der også er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾. Forordning (EU) nr. 1316/2013 tillægger også Kommissionen beføjelse til at vedtage årlige og flerårige arbejdsprogrammer efter undersøgelsesproceduren, herunder i telekommunikationssektoren, som er omfattet af nærværende forordning. Det er vigtigt i den forbindelse at præcisere, at medlemsstaterne, når de drøfter spørgsmål vedrørende nærværende forordning, navnlig udkast til årlige og flerårige arbejdsprogrammer, bør være repræsenteret i CEF-koordinationsudvalget af eksperter fra telekommunikationsinfrastruktursektoren.
- (37) Målene for denne forordning, navnlig den koordinerede udvikling af de transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den grænseoverskridende karakter af de støttede infrastrukturer og virkningerne på hele Unionens område bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) Med henblik på at støtte projekter af fælles interesse i transport-, telekommunikations- og energiinfrastruktursektorerne fastlægger forordning (EU) nr. 1316/2013 betingelserne, metoderne og procedurerne for at yde finansiell bistand fra Unionen til transeuropæiske net. Den fastlægger ligeledes fordelingen af de ressourcer, der skal gøres tilgængelige i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 i alle tre sektorer. Forordning (EU) nr. 1316/2013 finder anvendelse fra den 1. januar 2014. Det er derfor hensigtsmæssigt at bringe anvendelsen af nærværende forordning på linje med anvendelsen af forordning (EU) nr. 1316/2013 og med forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014.
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF ⁽³⁾ bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for den rettidige udbredelse af og interoperabilitet mellem projekter af fælles interesse på området for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.
2. Denne forordning indeholder navnlig bestemmelser om:
 - a) målene og de operationelle prioriteter for projekter af fælles interesse
 - b) identificering af projekter af fælles interesse
 - c) de kriterier, hvorefter aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, er berettiget til finansiell bistand fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 1316/2013 til deres udvikling, gennemførelse, udbredelse, indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet
 - d) prioriteter for finansieringen af projekter af fælles interesse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet (EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12).

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1316/2013 anvendelse.
2. I denne forordning og i forordning (EU) nr. 1316/2013 forstås desuden ved:
 - a) "telekommunikationsinfrastruktur": bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastruktur
 - b) "digitaltjenesteinfrastrukturer": infrastrukturer, der gør det muligt at levere netbaserede tjenester elektronisk, typisk over internettet, og som stiller transeuropæiske interoperable tjenester af fælles interesse til rådighed for borgere, virksomheder og/eller offentlige myndigheder, og som består af centrale tjenesteplatforme og generiske tjenester
 - c) "byggesten": basale digitaltjenesteinfrastrukturer, der er vigtige forudsætninger for at kunne blive genanvendt i mere komplekse digitaltjenesteinfrastrukturer
 - d) "centrale tjenesteplatforme": centrale knudepunkter i digitaltjenesteinfrastrukturer, der skal sikre konnektivitet, adgang og interoperabilitet på tværs af Europa., og som skal være tilgængelige for medlemsstaterne og kan være tilgængelige for andre enheder
 - e) "generiske tjenester": gatewaytjenester, der forbinder en eller flere nationale infrastrukturer med den eller de centrale tjenesteplatforme
 - f) "bredbåndsnet": kablede og trådløse accessnet, supplerende infrastruktur og hovednet, der kan levere konnektivitet med meget høj hastighed
 - g) "horisontale aktioner": undersøgelser og programstøtteaktioner som defineret i henholdsvis artikel 2, nr. 6) og 7), i forordning (EU) nr. 1316/2013.

Artikel 3

Mål

1. Projekter af fælles interesse skal bidrage til at nå de generelle mål, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1316/2013.
2. Ud over de generelle mål skal projekterne af fælles interesse bidrage til at nå et eller flere af følgende specifikke mål:
 - a) økonomisk vækst og støtte til færdiggørelsen og funktionsmåden af det indre marked til støtte for konkurrenceevnen i den europæiske økonomi, herunder de små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
 - b) forbedringer i hverdagen for borgere, virksomheder og offentlige myndigheder på alle niveauer ved at fremme bredbåndsnet, indbyrdes sammenkobling af og interoperabilitet

mellem de nationale, regionale og lokale bredbåndsnet samt ikke-diskriminerende adgang til sådanne net og e-inddragelse.

3. Følgende operationelle prioriteter skal bidrage til at nå de mål, der er omhandlet i stk. 1 og 2:

- a) interoperabilitet, konnektivitet, bæredygtig udbredelse, drift og opgradering af transeuropæiske digitaltjenesteinfrastrukturer samt samordning på europæisk plan
- b) effektive strømme af private og offentlige investeringer til fremme af udbredelsen og moderniseringen af bredbåndsnet med henblik på at bidrage til at nå bredbåndsmålene i den digitale dagsorden for Europa.

Artikel 4

Projekter af fælles interesse

1. Projekter af fælles interesse skal navnlig:
 - a) tage sigte på etablering og/eller fremme af interoperable og - om muligt - internationalt kompatible centrale tjenesteplatforme ledsaget af generiske tjenester for digitaltjenesteinfrastrukturer
 - b) tilvejebringe effektive investeringsinstrumenter for bredbåndsnet, tiltrække nye kategorier af investorer og projektinitiativtagere og tilskynde til reproduktion af innovative projekter og forretningsmodeller.
2. Projekter af fælles interesse kan omfatte hele deres projektførelse, herunder forundersøgelser, gennemførelse, kontinuerlig drift og opgradering, samordning og evaluering.
3. Projekter af fælles interesse kan støttes gennem horisontale aktioner.
4. Projekter af fælles interesse og aktioner, der bidrager til disse projekter, beskrives nærmere i bilaget.

Artikel 5

Indsatsformer

1. Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer etableres de centrale tjenesteplatforme i første række af Unionen, mens de generiske tjenester etableres af de parter, der kobler sig til de pågældende centrale tjenesteplatforme. Investeringer i bredbåndsnet foretages hovedsagelig af den private sektor med støtte i en konkurrence- og investeringsfremmende lovgivning. Der ydes kun offentlig støtte til bredbåndsnet, hvis der foreligger markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold.
2. Medlemsstaterne og andre enheder, der er ansvarlige for eller bidrager til gennemførelsen af projekter af fælles interesse, tilskyndes til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at lette gennemførelsen af projekter af fælles interesse. Den endelige

afgørelse om gennemførelsen af et projekt af fælles interesse, der vedrører en medlemsstats område, træffes efter den pågældende medlemsstats godkendelse.

3. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, som opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 6, er berettiget til finansiel bistand fra Unionen på de betingelser og med de instrumenter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1316/2013. Den finansielle bistand ydes i overensstemmelse med Unionens relevante vedtagne regler og procedurer, finansieringsprioriteterne i nærværende forordnings artikel 6 og de disponible midler under hensyn til støttemodtagernes specifikke behov.

4. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, støttes ved:

a) offentlige udbud og/eller

b) tilskud.

5. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for bredbåndsnet, støttes ved:

a) finansielle instrumenter som fastsat i forordning (EU) nr. 1316/2013, som kan suppleres med bidrag fra andre sektorer i CEF, andre instrumenter, programmer og budgetposter i Unionens budget, medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, og andre investorer, herunder private investorer i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013, og/eller

b) en kombination af finansielle instrumenter og tilskud fra offentlige kilder bortset fra CEF, uanset om de er offentlige kilder fra Unionen eller nationale.

6. Horisontale aktioner støttes ved

a) offentlige udbud og/eller

b) tilskud.

7. De samlede budgetmidler til finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som fastlægges på grundlag af forudgående vurderinger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

Dette beløb fastsættes til 15 % af finansieringsrammen for telekommunikationssektoren, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1316/2013.

8. Mindst en tredjedel af de bredbåndsprojekter, der modtager finansiel bistand i henhold til nærværende forordning, skal sigte mod bredbåndshastigheder på mere end 100 Mbit/s.

9. Efter den i artikel 8, stk. 6, omhandlede rapport kan Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen

revidere det beløb, som er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7, og den andel af projekter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

10. Hvor støtten fra CEF udgør et supplement til ESI-fonde og anden direkte offentlig støtte, kan der anvendes en passende samordningsmekanisme til at opnå større synergieffekt mellem CEF-aktioner og støtte fra ESI-fonde.

Artikel 6

Kriterier for støtteberettigelse og finansieringsprioriteter

1. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, skal for at være støtteberettigede opfylde samtlige følgende kriterier:

a) de skal være tilstrækkeligt modne til udbredelse, hvilket navnlig skal være bevist ved vellykkede pilotprojekter under programmer som f.eks. Unionens programmer vedrørende innovation og forskning

b) de skal bidrage til Unionens politikker og aktiviteter til støtte for det indre marked

c) de skal skabe merværdi for Europa og indeholde en strategi og en plan for bæredygtighed på lang sigt, eventuelt gennem andre finansieringskilder end CEF, hvis kvalitet skal påvises ved en gennemførligheds- og cost-benefit-analyse. En sådan strategi skal ajourføres, når det er relevant

d) de skal opfylde internationale og/eller europæiske standarder eller åbne specifikationer og retningslinjer for interoperabilitet, f.eks. den europæiske interoperabilitetsramme, og bygge videre på eksisterende løsninger.

2. Udvalget af aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, der skal finansieres under CEF, og fastsættelse, af finansieringsniveauet foretages som led i et årligt arbejdsprogram som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

3. Byggesten, der har afgørende betydning for, og som med påviselig sandsynlighed vil blive anvendt til udvikling, udbredelse og drift af andre digitaltjenesteinfrastrukturer som angivet i bilaget, afsnit 1, punkt 1, skal have højeste finansieringsprioritet.

4. I prioriteringsrækken følger derefter andre digitaltjenesteinfrastrukturer til støtte for EU-ret, -politikker og -programmer som angivet i bilaget, afsnit 1, punkt 2 og 3, og som om muligt er baseret på eksisterende byggesten.

5. Støtte til centrale tjenesteplatforme gives højere prioritet end generiske tjenester.

6. På grundlag af de mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, beskrivelsen af projekter af fælles interesse i bilaget til denne forordning og under hensyn til de disponible budgetmidler kan der i de årlige og flerårige arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013 fastsættes yderligere kriterier for støtteberettigelse og prioritering vedrørende digitaltjenesteinfrastrukturer.

7. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for bredbåndsnet, skal for at være støtteberettigede opfylde samtlige følgende kriterier:

- a) de skal udgøre et væsentligt bidrag til opfyldelse af målene i den digitale dagsorden for Europa
- b) projektudviklings- og forberedelsesfaserne skal være tilstrækkeligt langt fremme og være understøttet af effektive gennemførelsesmekanismer
- c) de skal frembyde løsninger på markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold
- d) de må ikke føre til markedsfordrejning eller fortrænge private investeringer
- e) de skal gøre brug af den teknologi, som anses for at være bedst egnet til at imødekomme behovene på det pågældende geografiske område under hensyntagen til geografiske, sociale og økonomiske faktorer på grundlag af objektive kriterier og i overensstemmelse med teknologisk neutralitet
- f) de skal anvende den teknologi, der er bedst egnet til det specifikke projekt og samtidig foreslå den bedste ligevægt mellem de mest avancerede teknologier med hensyn til datastrømskapacitet, transmissionssikkerhed, netmodstandsdygtighed og omkostningseffektivitet
- g) de skal frembyde et stort potentiale for reproduktion og/eller være baseret på innovative forretningsmodeller.

8. De kriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, litra g), skal ikke være et krav for projekter, der finansieres med supplerende øremærkede bidrag i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

9. Horisontale aktioner skal for at være støtteberettigede opfylde et af følgende kriterier:

- a) de skal forberede eller understøtte gennemførelsesaktioner i forbindelse med udbredelsen, forvaltningen og løsningen af eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer
- b) de skal skabe ny efterspørgsel efter digitaltjenesteinfrastruktur.

Artikel 7

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Unionen kan etablere kontakt, føre drøftelser og udveksle oplysninger og samarbejde med offentlige myndigheder og

andre organisationer i tredjelande for at nå et eller flere af målene for denne forordning. Samarbejdet skal bl.a. tilstræbe at fremme interoperabiliteten mellem net inden for telekommunikationsinfrastruktur i Unionen og lignende net i tredjelande.

2. Lande i Den Europæiske Frihandelskommenslutning (EFTA), der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur i henhold til de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen.

3. Uanset artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1316/2013 kan tiltrædelsesstater og kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, deltage i den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur i henhold til de aftaler, der er undertegnet med Unionen.

4. I forbindelse med EFTA-landenes deltagelse betragtes den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur, som et separat program.

Artikel 8

Udveksling af oplysninger, overvågning og rapportering

1. På grundlag af de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 22, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1316/2013, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen oplysninger og bedste praksis om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af nærværende forordning. Medlemsstaterne inddrager, hvis det er relevant, de lokale og regionale myndigheder i processen. Kommissionen offentliggør en årlig oversigt over disse oplysninger og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Kommissionen hører og bistås af en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat. Ekspertgruppen skal navnlig bistå Kommissionen med:

- a) at overvåge gennemførelsen af denne forordning
- b) at tage hensyn til eventuelle nationale planer eller strategier
- c) at træffe foranstaltninger til evaluering af arbejdsprogrammets gennemførelse i finansiel og teknisk henseende
- d) at løse eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer med projektet
- e) at fastlægge strategiske retningslinjer forud for udarbejdelsen af de årlige og flerårige arbejdsprogrammer, som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013, med særligt henblik på udvælgelsen og indstillingen af aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, og fastsættelsen af budgetfordelingen samt revisionen af disse arbejdsprogrammer.

3. Ekspertgruppen kan også behandle andre spørgsmål med relation til udviklingen af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.

4. Kommissionen informerer ekspertgruppen om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af de årlige og flerårige arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013.

5. Ekspertgruppen samarbejder med de enheder, der deltager i planlægningen, udviklingen og forvaltningen af de digitale net og tjenester samt med andre relevante interessenter.

Kommissionen og andre enheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne forordning, f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, skal være særlig opmærksom på ekspertgruppens observationer.

6. I forbindelse med midtvejsevalueringen og den efterfølgende evaluering i henhold til forordning (EU) nr. 1316/2013, som omhandlet i artikel 27 i nævnte forordning, og med bistand fra ekspertgruppen offentliggør Kommissionen en rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af nærværende forordning. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

7. Rapporten skal indeholde en evaluering af de fremskridt, der er gjort med udviklingen og gennemførelsen af projekter af fælles interesse, herunder når der er opstået relevante forsinkelser i gennemførelsen og vanskeligheder, samt oplysninger om forpligtelser og betalinger.

8. I rapporten vurderer Kommissionen desuden, om genstanden for projekterne af fælles interesse fortsat er i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og innovation samt den lovgivningsmæssige udvikling, markedsudviklingen og den økonomiske udvikling, og om finansieringen af nogle af de støttede projekter af fælles interesse bør udfases i lyset af

den pågældende udvikling og behovet for langsigtet bæredygtighed eller tilvejebringes på anden vis. For projekter, som med sandsynlighed vil have betydelige virkninger på miljøet, skal disse rapporter indeholde en analyse af deres miljøvirkninger, der i givet fald tager hensyn til behovene for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer samt deres modstandsdygtighed i en katastrofesituation. En sådan evaluering kan også foretages når som helst, det anses for hensigtsmæssigt.

9. Opfyldelsen af de specifikke mål i artikel 3 evalueres efterfølgende, bl.a. på grundlag af:

- a) tilgængeligheden af digitaltjenesteinfrastrukturer målt ud fra antallet af medlemsstater, der er tilsluttet hver enkelt digitaltjenesteinfrastruktur
- b) procentdelen af borgere og virksomheder, der anvender digitaltjenesteinfrastrukturer, og tilgængeligheden af sådanne tjenester på tværs af landegrænserne
- c) omfanget af investeringer, der er foretaget på bredbåndsområdet, og løftestangeffekten for projekter, der er finansieret gennem offentlige kilder omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b).

Artikel 9

Ophævelse

Beslutning nr. 1336/97/EF ophæves.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

AFSNIT 1. DIGITALTJENESTEINFRASTRUKTUR

Indsatsen inden for digitaltjenesteinfrastruktur bygger generelt på en arkitekturtilgang i to lag, nemlig centrale tjenesteplatforme og generiske tjenester. Den centrale tjenesteplatform er en forudsætning for, at der kan oprettes en digitaltjenesteinfrastruktur.

De centrale tjenesteplatforme tilgodeser de behov for interoperabilitet og sikkerhed, som projekter af fælles interesse afføder. De skal muliggøre digitale interaktioner mellem offentlige myndigheder og borgerne, mellem offentlige myndigheder og virksomheder og organisationer eller mellem offentlige myndigheder i forskellige medlemsstater, ved hjælp af standardiserede grænseoverskridende og brugervenlige interaktionsplatforme.

Byggesten til digitaltjenesteinfrastrukturer prioriteres højere end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da førstnævnte er en forudsætning for sidstnævnte. De generiske tjenester sørger for forbindelsen til de centrale tjenesteplatforme og sætter de nationale værdiforøgende tjenester i stand til at benytte de centrale tjenesteplatforme. De danner gateways mellem de nationale tjenester og de centrale tjenesteplatforme og giver de nationale offentlige myndigheder og organisationer, virksomheder og/eller borgere adgang til den centrale tjenesteplatform med henblik på deres grænseoverskridende transaktioner. Tjenesternes kvalitet og støtten til interessenter, der er involveret i grænseoverskridende transaktioner, skal sikres. De skal understøtte og stimulere ibrugtagningen af centrale tjenesteplatforme.

Der må ikke fokuseres alene på etablering af digitaltjenesteinfrastrukturer og dertil knyttede tjenester, men også på den forvaltning, der vedrører driften af sådanne platforme.

Nye centrale tjenesteplatforme skal baseres primært på eksisterende platforme og deres byggesten og/eller tilføjer eventuelt nye byggesten.

1. Byggesten, som er udpeget til at blive optaget i arbejdsprogrammet, jf. artikel 6, stk. 1 og 3, er følgende:

- a) Elektronisk identifikation og ægthedsbekræftelse: dette vedrører tjenester, der muliggør grænseoverskridende anerkendelse og validering af e-identifikation og e-signatur.
- b) Elektronisk levering af dokumenter: dette vedrører tjenester til sikret og sporbar grænseoverskridende transmission af elektroniske dokumenter.
- c) Automatisk oversættelse: dette vedrører maskinoversættelsesgeneratorer og specialiserede sprogresourcer, herunder de værktøjer og programmeringsgrænseflader, der er nødvendige for at anvende de paneuropæiske digitale tjenester i et flersproget miljø.
- d) Støtte til kritisk digital infrastruktur: dette vedrører kommunikationskanaler og -platforme, der skal forbedre hele Unionens kapacitet til beredskab, informationsdeling, samordning og reaktion på cybertrusler.
- e) Elektronisk fakturering: dette vedrører tjenester, der muliggør sikker elektronisk udveksling af fakturaer.

2. Veletablerede digitaltjenesteinfrastrukturer, som er særligt støtteberettigede med henblik på at bidrage til en uafbrudt levering af tjenester, jf. artikel 6, stk. 1:

- a) Adgang til digitale europæiske kulturarvsressourcer. Dette vedrører den centrale tjenesteplatform, som bygger på den eksisterende Europeana-portal. Platformen etablerer kontaktpunktet for adgang til den europæiske kulturarv (Europeana) på objektniveau, et sæt grænsefladespecifikationer for udveksling af data med infrastrukturen (data-søgning, download af data), støtte til tilpasning af metadata og optagelse af nyt indhold samt oplysninger om betingelserne for genanvendelse af det indhold, der er adgang til via infrastrukturen.
- b) Sikrere tjenesteinfrastruktur. Dette vedrører platformen for anskaffelse, drift og vedligeholdelse af fælles databehandlingsfaciliteter, databaser, softwareværktøjer og udveksling af bedste praksis beregnet til Safer Internet-centre (SIC) i medlemsstaterne. Det omfatter også backoffice-håndtering af anmeldelser af indhold på internettet, der vedrører seksuelt misbrug af børn, samt forbindelsen til politimyndighederne, bl.a. internationale organisationer såsom Interpol, og håndtering af fjernelse af dette indhold fra de pågældende websteder, når det er relevant. Dette skal understøttes af fælles databaser og af fælles softwaresystemer. SIC'er og deres relevante aktiviteter, herunder helplines, hotlines, oplysningsenheder og andre oplysningsaktiviteter, er et nøgleelement i Safer Internet-infrastrukturen.

3. Andre digitaltjenesteinfrastrukturer, som er støtteberettigede, jf. artikel 6, stk. 1:

- a) Interoperable grænseoverskridende elektroniske udbudstjenester. Dette vedrører et sæt tjenester, som leverandører af e-udbudstjenester i den offentlige og den private sektor kan benytte til at etablere grænseoverskridende e-udbudsplatforme. Denne infrastruktur giver ethvert selskab i Unionen mulighed for at reflektere på udbudsprocedurer fra alle ordregivende myndigheder og enheder i alle medlemsstaterne, idet den dækker elektroniske udbudsaktiviteter både før og efter kontrakttildelingen, herunder funktionaliteter som elektronisk indgivelse af bud, Virtual Company Dossier, eCatalogues, eOrders og eInvoicing.
- b) Interoperable grænseoverskridende e-sundhedstjenester. Dette vedrører en platform, som åbner mulighed for kontakt mellem borgere/patienter og udbydere af sundhedstjenester, udveksling af data fra institution til institution og fra organisation til organisation eller peer-to-peer-kommunikation mellem borgere/patienter og/eller personale og institutioner i sundhedssektoren. Tjenesterne kommer til at bestå i grænseoverskridende adgang til elektroniske patientjournaler og elektroniske recepttjenester samt fjernleverede sundheds/hjemmebistandstjenester.
- c) Europæisk platform for indbyrdes forbindelse af europæiske virksomhedsregistre. Dette vedrører en platform, som tilbyder et sæt centrale værktøjer og tjenester, der sætter virksomhedsregistre i alle medlemsstaterne i stand til at udveksle oplysninger om registrerede virksomheder og deres filialer samt virksomhedsfusioner og -afviklinger. Den stiller også en søgetjeneste, som dækker flere lande og flere sprog, til rådighed for brugere, der benytter et centralt adgangspunkt, som der er adgang til via e-justice-portalen.
- d) Adgang til offentlig information, der kan genanvendes. Dette vedrører en platform for det enkelte kontaktpunkt til flersprogede (EU-institutionernes officielle sprog) datasæt, som offentlige organer i Unionen på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau ligger inde med; værktøjer til søgning i og visning af datasættene; garanti for, at de tilgængelige datasæt er passende anonymiseret og omfattet af tilladelse, eventuelt mod betaling, til offentliggørelse, videredistribution og genanvendelse, herunder et revisionsspør for dataenes oprindelse.

Elektroniske procedurer for at etablere og drive en virksomhed i et andet europæisk land. Denne tjeneste giver mulighed for at afvikle alle nødvendige administrative procedurer elektronisk på tværs af grænserne ved hjælp af kvikskranker. Denne tjeneste er et krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾.

- e) Interoperable grænseoverskridende online-tjenester: dette vedrører platforme, som skal fremme interoperabilitet og samarbejde mellem medlemsstaterne på områder af fælles interesse, især med henblik på at få det indre marked til at fungere bedre, fx e-justice, som giver borgere, virksomheder, organisationer og aktører inden for retsvæsenet mulighed for online-adgang på tværs af grænserne til retsmidler, retlige dokumenter og søgsmål, onlinetvistbilæggelse (ODR), som muliggør onlinebilæggelse af grænseoverskridende tvister mellem forbrugere og forretningsdrivende, samt EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information), som kan hjælpe socialsikringsorganer overalt i Unionen med hurtigere og sikrere udveksling af oplysninger.

AFSNIT 2. BREDBÅNDSNET

1. Aktionernes omfang

Aktionerne består især i en eller flere af følgende komponenter:

- a) udbredelse af passiv fysisk infrastruktur, aktiv fysisk infrastruktur eller en kombination af de to samt supplerende infrastrukturelementer, inklusive tjenester, som er nødvendige for driften af denne infrastruktur
- b) tilknyttede anlæg og tjenester såsom kabler i bygninger, antenner, tårne og andre hjælpeanlæg, kanaler, rør, master, mandehuller og skabe
- c) potentielle synergivirkninger udnyttes om muligt mellem etablering af bredbåndsnet og andre forsyningsnet (energi, transport, vand, spildevand, mv.), især når de er knyttet til intelligent eldistribution.

2. Bidrag til virkeliggørelse af målene i den digitale dagsorden for Europa

Alle projekter, der modtager finansiel bistand i henhold til dette afsnit, skal i betydelig grad bidrage til virkeliggørelsen af målene i den digitale dagsorden for Europa.

Aktioner, der finansieres direkte af Unionen, skal

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- a) bygge på kablet eller trådløs teknologi, der kan levere bredbåndstjenester med meget høj hastighed, dvs. imødekomme efterspørgslen efter applikationer, der kræver stor båndbredde
- b) bygge på innovative forretningsmodeller og/eller tiltrække nye kategorier af projektiværksættere eller nye kategorier af investorer, eller
- c) have et højt potentiale for gentagelse, så der kan opnås mere generelle virkninger for markedet som følge af deres demonstrationseffekt
- d) bidrage til at mindske den digitale kløft, hvor det er muligt
- e) overholde gældende lovgivning, navnlig konkurrencelovgivningen, og adgangsforsiklinger i henhold til direktiv 2002/19/EF.

Aktioner, der finansieres med supplerende øremærkede bidrag, der ydes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013, skal bibringe markedet væsentlige nye muligheder i form af bredbåndstjenesternes tilgængelighed, hastighed og kapacitet. Projekter, der indebærer datatransmissionshastigheder på mindre end 30 Mbit/s, bør sikre, at hastigheden med tiden øges til mindst 30 Mbit/s og om muligt til 100 Mbit/s og derover.

3. Projektvurdering med henblik på fastsættelse af de optimale finansieringsstrukturer

Gennemførelsen af aktioner baseres på en helhedsvurdering af projektet. En sådan projektvurdering skal bl.a. omfatte markedsvilkårene, herunder oplysninger om eksisterende og/eller planlagt infrastruktur, lovmæssige forpligtelser for projektiværksættere samt forretnings- og markedsføringsstrategier. Ved projektvurderingen skal det især fastslås:

- a) om programmet er nødvendigt for at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, der ikke kan løses ved lovgivningsmæssige foranstaltninger
- b) at programmet ikke medfører markedsforvridninger eller fortrængning af private investeringer.

Disse kriterier opstilles primært på grundlag af det indtjeningspotentiale og risikoniveau, der er forbundet med projektet, samt den form for geografisk område, aktionen omfatter.

4. Finansieringskilder

- a) Projekter af fælles interesse på bredbåndsområdet støttes ved hjælp af finansielle instrumenter. Budgettet til sådanne instrumenter skal være tilstrækkeligt, men må ikke overskride det beløb, der er nødvendigt for at etablere en fuldt operationel indsats og opnå et instrument, der mindst har en størrelse, der gør det effektivt.
- b) Med forbehold af reglerne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, forordning (EU) nr. 1316/2013 og alle relevante forordninger vedrørende ESI-fonde kan de finansielle instrumenter omhandlet i litra a) kombineres med supplerende bidrag fra:
 - i) andre sektorer i CEF
 - ii) andre instrumenter, programmer og budgetposter i EU-budgettet
 - iii) medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, der beslutter at bidrage med egne midler eller midler, der stilles til rådighed fra ESI-fonde. Bidrag fra ESI-fonde bliver geografisk øremærket, hvorved det sikres, at midlerne bruges i den medlemsstat eller region, som yder et bidrag
 - iv) andre investorer, herunder private investorer.
- c) Finansielle instrumenter, jf. litra a) og b), kan også kombineres med tilskud fra medlemsstaterne, herunder fra regionale og lokale myndigheder, der ønsker at bidrage med egne midler eller midler, der stilles til rådighed fra ESI-fonde, forudsat:
 - i) at den pågældende aktion opfylder alle denne forordnings kriterier for finansiering, og
 - ii) at der er opnået relevant tilladelse til statsstøtte.

AFSNIT 3. HORIZONTAL AKTIONER

Udbredelsen af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastrukturektoren, som er med til at fjerne flaskehalsene i det digitale indre marked, skal ledsages af undersøgelser og programstøtteaktioner. Disse aktioner kan bestå i enten:

a) teknisk bistand til at forberede eller understøtte gennemførelsesaktioner ved udbredelsen, forvaltning og løsning af eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer, eller

b) aktioner til at skabe ny efterspørgsel efter digitaltjenesteinfrastrukturer

EU-støtte i henhold til denne forordning koordineres med støtte fra andre tilgængelige kilder, dog således at dublering af infrastruktur undgås, og fortrængning af private investeringer forebygges.
